

מתוך הקדמת המחבר: ועיניכם תראינה בניי בניי כשתילי זתיים סביב לשלחנם,
תכלים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם

גליון

זרע שמשון המבואר

פרשת קדושים

אות א

דרוש מתוך הספר המסוגל 'זרע שמשון' שחברו הגאון המקובל

האלוקי חסידא קדישא רבנו שמשון חיים ב"ר

נחמן מיכאל נחמני ולה"ה

מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון'

שחי לפני כ-300 שנה בתקופת האור החיים' ומקום קברו לא נודע

והבטיח שהלומד בחידושויו וספריו יזכה לישועות בבניי חיי ומזוני

נלב"ע ו' אלול תקל"ט

דרוש מנוקד ומבואר בתוספת ציונים והארות

יו"ל על ידי מוסדות זרע שמשון

שע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון

יו"ל ע"י האיגוד העולמי
להפצת תורת
"זרע שמשון"

לקבלת הגיוון נא לשלוח למייל:
zera277@gmail.com

ארה"ב

הרב מנחם בנימין פאשקס
ZERA SHIMSHON
C/O B PASKESZ 1645 48 ST
BROOKLYN NY 11204
347-496-5657
mbpaskesz@gmail.com

ארה"ק

הרב ישראל זילברברג
05271-66450

ניתן לשלוח תרומות והנצחות
לזכות ולע"ג ולקחת חלק בהוצאות
והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרבנטל (17) סניף 635
מספר החשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון,
כמו מן נתון לתרום בכרטיס אשראי

וזכות הצדיק ודביו תורתו הקדושים וכן מכל
צדה וצוקתו, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים
בני חיי ומוזני ועל טוב סלה
כהגשתו
בהקדמת ספריו.

הוצאת והפצת קונטרס
"זרע שמשון העבואר"
נתרם לעילוי נשמת

האשה הצדקת מרת ריזל
בת ר' עיבאל הלוי ע"ה

מידלה בגיה בעסירות לחירה ולחסד
הרבתי לגעול חסד בעיפה ובענוה
והייתה עסויעת בעאר פניס לענייס ושבורי לג
גלב"ע ז' שבט תשע"ט

תהא עליצת יושר
עבור בגיה וכל עשפחה
ת.ג.צ.ב.ה.

יהי רצון

שהליעוד בספר הקדוש הזה
יהא לענוחת בפשה רוחה ונשעתה בעולם
העליון ובזכות הגדולה של רבינו זי"ע
תתעלה מעלה מעלה עחיל אל חיל
בגנזי ערוצים להעליץ טוב בעד כל ישראל
שגיויעת בתשועת עולעים בב"א

לשוחפות של ברכה בכל עת
מוקד זרע שמשון

ארץ ישראל 02-80-80-500
ארה"ב 347-496-5657

הודעה ובקשה!

השתדלנו להעמיק ברבנו רבנו ולבארם בראוי עד היכן שמשנת ידיו, אולם דברי רבנו עמוקים מני ים ואין כמותנו כלל להתגדר ולומר שהשגנו את עומק דבריו והעיונו, ובראי לא לקבוע כשה שכתב שזה הפירוש המוחלט בדבריו, ולכן אנו פונים אל כל הלומדים ה"ו, שבאם תמצאו דברים שאינם כראוי ואינם עולים בקנה אחד עם דברי חז"ל או רבותנו הקדמונים, בודאי לא על רבנו הקדוש זי"ע יהיה תלונתכם כי אם עלינו, ובקשתנו שטוהה לשי מלומדים אשר יכן וימצא פירושים ודרכים יותר ראויים בהבנת דברי רבנו, אא מנסי שמיצאם לרדיו כברי שנוכל לתקנם ולשלכם במהרהודות הבאות, ובוה יהיה הלקו עמנו בויבי הרבים.

כמו כן נשמח לקבל הערות והארות לשיפורים מכל סוג שהוא לתועלת הלומדים,
וכן באם תמצאו טעות ושגיאה מכל סוג שהוא, אנא תיידעו אותנו על כך ותבואו על הברכה.

פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים

א

מְדַרְשׁ יִלְקוּט (שמעוני פרשת קדושים רמז תרד) 'קְדוּשִׁים תִּהְיוּ בִּי קְדוֹשׁ אִם קְדוּשָׁתְכֶם אוֹתִי. אוֹ אֵינוֹ אוֹמֵר, אֶלֶּא אֲנִי וְכוּ' (ויקרא יט, ב), אִם מְקַדְּשִׁים אִם קְדוּשָׁתְכֶם אוֹתִי, הֲרִינִי מְקַדֵּשׁ. וְאִם

מאמרם ז"ל
אם
מקדישים
אתם עצמכם
וכו', או אינו
אלא אם
מקדישים
אתם אותי
הריני מקדש
וכו', פמליא
של מלך
מחקה את
המלך

זֶרַע שִׁמְשׁוֹן הַמְּבוֹאֵר

א

בני ישראל מצווים לקדש הנפש והרוח על ידי הנשמה

פי שאני מקודש כבר, מכל מקום, מַעֲלָה - מחשיב אֲנִי עֲלֵיכֶם, כָּאֵלוֹ קְדֻשָׁתְכֶם אוֹתִי - כאילו עשיתם שאהיה קדוש¹. וכך הוא פירוש הפסוק, 'קְדוּשִׁים תִּהְיוּ, כִּי' - לפי שעל ידי כן, 'קְדוֹשׁ אֲנִי', כלומר, אני מחשיב לכם, כאילו מה שאני קדוש, הוא על ידיכם².

ושואל המדרש, או שמא הפסוק אינו אוֹמֵר - אינו מתכוין לומר שהקב"ה רק

דקדקים בדברי הילקוט

שהקב"ה מחשיב לישראל כאילו הם עשאוהו קדוש

איתא בַּמְדַרְשׁ יִלְקוּט (שמעוני פרשת קדושים רמז תרד)³, בביאור הפסוק (ויקרא יט, ב) 'קְדוּשִׁים תִּהְיוּ בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְכוּ', שקדושת הקב"ה תלויה בקדושתינו, וכך אמר הקב"ה לישראל, אִם מְקַדְּשִׁים אִתְּכֶם אֶת עַצְמְכֶם - על ידי שהפרשתם עצמכם מן העריות, ואף מן הדברים המותרים⁴, אף על

צִוּוּנִים וּמְקוּרֹת

שהוקשה לבעל המדרש, לפי פשט כוונת הפסוק שהכוונה שקדושת ישראל צריכה להיות כקדושת הקב"ה, ושיהיו קדושים כמו שהוא קדוש, והיינו כאילו שציונו הקב"ה שנתדמה אליו יתברך בענין הקדושה, והרי זה דבר שלא יתכן. ועוד קשה, שכפי פשוטו נראה מהפסוק, שִׁבִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, היא נתינת טעם למה שנצטוונו להתקדש, והיאך יתכן לומר כן, שהרי אי אפשר לבן אדם לגשת כלל לקדושתו יתברך. ועל כן מבאר המדרש, שלא תלה הקב"ה קדושתינו בקדושתו, אלא אדרבה, כביכול תלה הקב"ה את קדושתו בקדושתנו וכו'. ע"פ קרבן אהרן (על התורה כהנים פרשה א ד"ה כי קדוש, והו"ד בביאורי החפץ חיים לתורת כהנים שם). ה. על פי קרבן אהרן.

א. לשון הילקוט, 'קדושים תהיו כי קדוש אני', אם מקדישים אתם את עצמכם, מעלה אני עליכם כאילו קדשתם אותי. או אינו אומר אלא אם קדשתם אותי, הריני מקודש. ואם לאו, איני מקודש. תלמוד לומר כי קדוש אני, בקדושתי אני, בין מקדשין בין שאינן מקדשין. אבא שאול אומר, פמליא של מלך מה עליה להיות, מחקה למלך. ב. לשון הפסוק, יְדַבֵּר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. ג. רש"י עה"ת פירש, שמצות 'קדושים תהיו', הוא להיות פרושים מן העריות ומן העבירה, לפי שבכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה. והרמב"ן פירש, שמצוה זו היא להיות פרושים מן המותרות, וליהנות בדברים המותרים, רק כפי ההכרח. ד. כלומר,

לְאוֹ, אֵינִי מְקַדְּשׁ. תִּלְמוּד לֹמַר 'כִּי קְדוּשׁ אֲנִי, בְּקַדְשִׁי אֲנִי, בֵּין מְקַדְּשִׁים וּבֵין אֵינָם מְקַדְּשִׁים. אָבָא

שְׂאוּל אֹמֵר, פְּמַלְיָא שְׁל מְלַךְ מַה עָלֶיהָ לַעֲשׂוֹת, לְהֵיוֹת מְחַכֵּה אֶת הַמְּלַךְ, עַב"ל. וְהוּא תְמוּהָ.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאָר

הַצְּבֵא^ט שְׁל הַמְּלַךְ, מַה עָלֶיהָ - מַה הִיא חַיִּיבַת לַעֲשׂוֹת, שֶׁהִרִי בּוֹדָאֵי אֵין מוֹטֵל עֲלֶיהָ לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ מִמֶּשׁ, שֶׁהִרִי אֵין זֶה בַּאֲפִשְׁרוּתָהּ, אֵלֵא פְּשׁוּט הוּא, שְׁכַל מַה שְׁמוֹטֵל עֲלֶיהָ הוּא רַק, לְהֵיוֹת מְחַכֵּה אֶת הַמְּלַךְ - מִצְפָּה לְהַתְּדַמּוֹת לוֹ בְּמַה שֶׁאֲפִשֶׁר, וּלְלַכַּת בַּחֻקוֹתָיו, כִּךְ גַּם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִם הַצְּבֵא שֶׁל הַקְּב"ה, אֵף שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְהַתְּדַמּוֹת אֵלָיו, מִכֵּל מְקוֹם, יֵשׁ לָהֶם לְצַפּוֹת לְלַכַּת בְּדַרְכּוֹ שֶׁל הַקְּב"ה, וְכִמּוֹ שֶׁהַקְּב"ה הוּא קְדוּשׁ, כִּךְ גַּם יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לָהֶם לְהַתְּנַהֵג בְּקְדוּשָׁה, עַב"ל.

וּמְדַרְשׁ זֶה, הוּא תְמוּהָ - הִרְבָּה יֵשׁ לְתַמּוּהָ בְּדַבְרֵי הַמְּדַרְשׁ^ט.

'מַחֲשִׁיב' לְיִשְׂרָאֵל כִּאִילוֹ קִידְשׁוֹ אוֹתוֹ, אָלֵא שֶׁהַקְּב"ה אֹמֵר, שֶׁאֵם קְדֻשְׁתָּם אוֹתִי - עַל יְדֵי מַעֲשִׂיכֶם, אִזְ הִרִינִי מְקַדְּשׁ. וְאֵם לְאוֹ - שֶׁלֹּא קְדֻשְׁתָּם אוֹתִי בְּמַעֲשִׂיכֶם, כְּכִיכּוֹל אֵינִי מְקַדְּשׁ. וּמִבְּאֵר הַמְּדַרְשׁ, לְהוֹצִיא מִסְּבֵרָא זֶה, תִּלְמוּד לֹמַר - לְכִךְ נֹאמֵר בְּפִסּוּק 'כִּי קְדוּשׁ אֲנִי', כְּלוּמֵר, קְדוּשְׁתִּי הִיא מְעַצְמִי, וּבְקַדְשִׁי אֲנִי קַיִם, בֵּין אִם אַתֶּם מְקַדְּשִׁים אוֹתִי, וּבֵין אִם אֵינָם מְקַדְּשִׁים אוֹתִי. וְעַל כֵּן, בּוֹדָאֵי שֶׁצְרִיךְ לְפַרְשׁ כַּהֲפִירוּשׁ הַרְאִשׁוֹן, שֶׁהַקְּב"ה אֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵם יְקִדְשׁוּ עֲצַמָם, הַקְּב"ה יַחֲשִׁיב לָהֶם, כִּאִילוֹ הֵם קִידְשׁוּ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ.

אָבָא שְׂאוּל אֹמֵר^ט, כְּמוֹ שֶׁהַפְּמַלְיָא -

צִיּוּנִים וּמְקוּרוֹת

ט. ע"פ ביאורי החפץ חיים על התורת כהנים שם.
י. הגירסא לפנינו בילקוט [כפי התיקון], ובספרא (קדושים פרשה א) היא, 'מחקה למלך'. וביאר בקרבן אהרן (על הספרא שם) ז"ל, ר"ל שתחקה עצמה בטכסיסי המלוכה, שאם לא כן אי אפשר לה שתהיה למלך, ולא מפני זה אנו מבקשים ממנה שתהיה דומה למלך במדרגת המלך, אלא כל אחד תהיה קדושתו כפי מדרגתו, ופירוש הפסוק קדושים, לפי שאני ה' שאני אלוהיכם, ואתם פמליא שלי, אני קדוש, ולזה צריכים אתם להתדמות אלי בקדושה כפי חקכם וכפי מה שתוכלו. או ירצה, מחקה למלך, מלשון חוק ומשפט, וירצה מחוקקין חקים אשר יצטרכו מטכסיסי המלך להיותם פמליא למלך, ע"כ. אמנם מדברי רבינו בהמשך, נראה שגרס 'מחכה', וביאר באופן אחר, עיי"ש.
א. היאך יתכן לומר שהקב"ה מחשיב כאילו ישראל עושים שיהיה הקב"ה קדוש, והרי שום אדם אינו יכול להקדיש את הקב"ה. ב. מה שנראה שהיה

ו. שהרי לא נזכר בלשון הפסוק שהוא 'מעלה' כאילו הוא כך, אלא נראה מהפסוק שלפי האמת קדושת הקב"ה נעשית על ידי ישראל. קרבן אהרן (שם ד"ה או אינו). ז. שלא היה לו לומר אלא 'כי קדוש ה' אלהיכם', ומאמרו 'אני, יש ללמוד שהכוונה היא, קדושים תהיו בשביל שאת הקדושה שיש לי מעצמי, אתלה אותה במה שאני אלהיכם, ומעלה אני כאילו אתם קדשתם אותי, וא"כ אין זה אלא לענין הפרסום לבד, לא לעצם הקדושה ח"ו. קרבן אהרן (שם ד"ה תלמוד לומר). ח. מהקרבן אהרן (שם) נראה, שאבא שואל חולק על הפירוש הראשון, ומפרש כפי שהבין המדרש בפשטות כוונת הפסוק, שישראל צריכים לקדש עצמם כקדושת הקב"ה, וכפי שנתבאר בהערה לעיל. ואף שלא שייך לומר שהאדם יתדמה לבוראו, מכל מקום, רצונו של הקב"ה שיתדמו להקב"ה במעשיהם ככל האפשר, וכפי שמתבאר. אמנם רבינו מבאר, שאבא שואל אינו חולק על הפירוש הראשון, אלא מוסיף לו ביאור וכדלהלן.

נְשַׁמְתָּא קְדִישָׁא אָעִיל לָהּ בְּפוֹלְחָנָא
אֲחֵרָא, הָאִי הוּא מְסַאב לָהּ וְנִפְק מְפוֹלְחָנָא
דְּמָרְיָה, בְּגִין דְּתַלְת חִילִין אִילִין בְּלָהוּ חַד
וְכוּ', עַל דָּא נְאָמַר (מְשַׁלִּי יג, כ) 'הוֹלֵךְ אֶת
חֲכָמִים יַחְפֵּם וְרַעְהָ כְּסִילִים' וְכוּ'.

וַיֵּשׁ לֹמֵר, דְּאִיתָא בְּזֵהָר תְּצוּהָ דָּף קַפְב
א, פֶּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְבָר
נֵשׁ, עֵבִיד לִיָּה בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, וְנִפְחָ בִּיָּה
רוּחָא קְדִישָׁא דְּכָלִיל בְּתַלְת נְפֵשׁ רוּחַ
וְנִשְׁמָה, וְעֲלָא מְכַלָּא נִשְׁמָה וְכוּ', וְאִי הָיִיא

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוּאָר

הָאֲדָם מְכַנֵּס אוֹתָהּ נִשְׁמָה בַּעֲבוּדָה אַחֲרָת,
שַׁעַם נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ הַשּׁוֹלְטִים עַל הַגּוּף הוּא
עוֹבֵד עֲבוּדָה זֵרָה²⁷, הָאִי הוּא מְסַאב לָהּ -
זֵהוּ מִטְמֵא אוֹתָהּ, וְנִפְק מְפוֹלְחָנָא דְּמָרְיָה -
וַיּוֹצֵא מִעֲבוּדַת קוֹנוֹ לְגַמְרֵי בְּכָל בַּחֲיֻנוֹתָיו,
שֶׁהֵם נִפְשׁוֹ רוּחַ נִשְׁמָה. בְּגִין דְּתַלְת חִילִין
אִילִין, בְּלָהוּ חַד וְכוּ' - לְפִי שֶׁהַשְּׁלוֹשׁ כּוֹחוֹת
הַלְלוּ, נִפְשׁוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה, הֵם מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד
וְנַעֲשִׂים כְּמוֹ כַח אֶחָד בְּאָדָם, וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם
פּוֹגֵם אֶת נַפְשׁוֹ אוֹ אֶת רוּחוֹ בַּעֲוֹנוֹ, הֵרִי
הוּא מִטְמֵא וּפּוֹגֵם בְּזֵהָ גַם אֶת רוּחוֹ אוֹ
נַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא חָטָא בָּהּ, וְכֵן הוּא מִטְמֵא אֶף
אֶת הַנִּשְׁמָה, וְעַל יְדֵי כֵן הוּא יוֹצֵא לְגַמְרֵי
מִעֲבוּדַת הַקַּב"ה. וְעַל דָּא נְאָמַר (מְשַׁלִּי יג, כ)
'הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יַחְפֵּם וְרַעְהָ כְּסִילִים יִרְעֵ'

עַל יְדֵי שֶׁהַעֲוֹנוֹת פּוֹגְמִים הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ, נִפְגַּמְתָּ גַם הַנִּשְׁמָה
וַיֵּשׁ לֹמֵר, בְּהַקְדָּם מַה דְּאִיתָא בְּזֵהָר
תְּצוּהָ דָּף קַפְב, א²⁸, פֶּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִידָה
הוּא לְבָר נֵשׁ - כְּשֶׁבְרָא הַקַּב"ה אֶת הָאָדָם,
עֵבִיד לִיָּה בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה - עֲשֵׂה אוֹתוֹ
בְּצוּרָה עֲלִיוֹנָה, כְּדוֹגְמַת צוּרְתוֹ שֶׁל הַקַּב"ה,
כְּבִיכּוֹל, וְנִפְחָ בִּיָּה רוּחָא קְדִישָׁא דְּכָלִיל
בְּתַלְת - וְנִפְחָ בּוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, הַכְּלוּלָה
מִשְׁלֵשׁ בַּחֲיֻנוֹת, שֶׁהֵם נְפֵשׁ, רוּחַ, וְנִשְׁמָה²⁹,
וְעֲלָא מְכַלָּא, נִשְׁמָה וְכוּ' - וְהַעֲלִינָה מִכָּל
שְׁלוֹשַׁת הַבַּחֲיֻנוֹת, הִיא הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא כַח
עֲלִיּוֹן שְׁנֵיתָן לְאָדָם, כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵהּ יִשְׁמֹר
אֶת מִצְוֹתָיו שֶׁל הַקַּב"ה. וְאִי הָיִיא נִשְׁמָתָא
קְדִישָׁא אָעִיל לָהּ בְּפוֹלְחָנָא אַחֲרָא - וְאִם

צִיּוּנִים וּמִקּוּרוֹת

לָהּ בְּפוֹלְחָנָא אַחֲרָא, הָאִי אִיהוּ מְסַאֲבִים לָהּ, וְנִפְק
מְפוֹלְחָנָא דְּמָרְיָה, בְּגִין דְּתַלְת חִילִין אִילִין כְּלָהוּ חַד,
נִפְשׁוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִים כְּחַדָּא, וְהוּוּ חַד וְכֹלָא
כְּגוּוֹנָא דְּרוּא עֲלָאָה (עַל דָּא נְאָמַר (מְשַׁלִּי יג, כ) 'הוֹלֵךְ
אֶת חֲכָמִים' וְגו'). יג. כְּתַבּוּ הַמְּפָרְשִׁים בְּבִיאוֹר
שֶׁלֵּשׁ הַבַּחֲיֻנוֹת, נִפְשׁוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְדַרְכֵי פְעוּלוֹתֵיהֶם
וְהַשְּׁפַעְתָּם עַל הָאָדָם, שֶׁהַנֶּפֶשׁ, הִיא כַח הַחַיּוּנִי שְׁבָדָם
וּמִמְנָה מִתְּהוּוּהָ תַאוּוֹת הַאֲכִילָה וְכַדּוּמָה, הַרוּחַ, הוּא
כַח הַמְדוּת, כְּגַאוּהָ, שְׁפִלוּת וְכוּ'. הַנִּשְׁמָה, הִיא כַח
הַהִשְׁכַּל וְהַחֲכָמָה, וְעִיקְרוֹ נְטוּעַ בְּחֵלֶק הַעֲלִיּוֹן מִהַגּוּף
דְּהֵינּוּ בְּרַאשׁ, וְמִשָּׁם יִשְׁלַח פְּאוּרְתּוֹ אֶל כָּל חֵלְקֵי
הַגּוּף. רַאה שְׁל"ה (תּוֹלְדוֹת אָדָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל קַמָּא,
אוֹת קִיד) אֹרְחוֹת צִדִּיקִים (שַׁעַר יְרֵאָת שְׁמַיִם), שׁו"ת
מִפְעֻנָּה נַעֲלָמִים (לְהַרְבֵּי חֲנוּךְ הָעֵנִיךְ ב"ר יוֹסֵף דּוּד
טֵיטְלִבּוּים זצ"ל מִסְּאֻבּוֹ, סִימָן ז). יד. וּבִפְרִוּשׁ
הַרמ"ז (הַמּוּבָא לְהַלֵּין) בִּיאַר, דְּהֵינּוּ שְׁפּוּגֵם אוֹתָהּ

צַד בְּמַדְרַשׁ לְפִרְשׁ, שֶׁהַקַּב"ה אוֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל, שְׂרַק אִם
הֵם מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא מְקוּדֵשׁ, וְאִם לֹא, ח"ו אִינּוּ
מְקוּדֵשׁ, וְהֵיךְ יִתְּנֵן לֹמֵר כֵּן, וּמַדּוּעַ צְרִיךְ לְלַמּוּד
מִהַפְסוּק לְדַחוֹת כּוּוֹנָה זו. ג. מַה בָּא אַבָּא שְׁאוּל
לְהוֹסִיף וּלְבַאֵר, עִם הַמְשַׁל מִהַפְּמִלִּיא שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
וְרַאה חֲן טוֹב (בְּפִרְשֵׁינוּ אוֹת א) שְׂדַקְדַּק בְּדַבְּרֵי
הַמְּדַרְשׁ. וּבְכַלִּי חֲמַדָּה (לְהַרְבֵּי שְׁמוּאֵל לְנֵיאָדוֹ זצ"ל),
הָאֵרִיךְ לְפִרְשׁ דְּבַרֵּי הַסְּפָרָא שְׁכַתַּב כְּהִילִיקוּט, וּבְסוּף
דְּבַרֵּי כְּתַב לֵיִישֵׁב כְּמַה דְּקוּדְקִים בְּעִיקְרֵי דְּבַרֵּי
הַסְּפָרָא. וְרַאה עוֹד בִּידוֹ בְּכָל לְבַעַל ה'שְׁכַת מוֹסַר'
(סִימָן תשי'). יב. לְשׁוֹן הַזְּהוּרָה, כְּדֵי בְּרָא קוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא לְבָר נֵשׁ, עֵבִיד לִיָּה בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, וְנִפְחָ
בִּיָּה רוּחָא (נ"א נִשְׁמָתָא) קְדִישָׁא, דְּכָלִיל בְּתַלְת, כְּמַה
דְּאוּקְיָנָא דְּאִיתָא בִּיָּה נִפְשׁוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעִילָא מְכַלָּא
נִשְׁמָה, דְּאִיהִי חִילָא עֲלָאָה, לְמַנְדַּע וּלְמַטַּר פְּקוּדוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְאִי הָיִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא עֲאִיל

כֵּן, כִּיּוֹן שְׁנַפְגָּמָה הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא מְעוֹלָם
הַעֲשִׂיָה שֵׁשׁם הָרַע מְרַבֶּה עַל הַטּוֹב, מִזֹּו
מִגִּיעַ פָּנָם לְרוּחַ וּנְשָׁמָה, עַל דְּרָךְ שְׁנַאֲמַר
'הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יַחְכֵּם וְרַעָה כְּסִילִים
יְרֹעַ', דְּכִיּוֹן שֶׁהַנְּשָׁמָה הִיא שְׁלֵמָה, מִמְּנָה
יִשְׁפַע אוֹר לְרוּחַ וּנְפֶשׁ שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִמָּה,

וְכֵתֵב הַרְמִ"ז וְל', דְּקִשָּׁה, אִיךְ הָאָדָם
מִטְמָא נִשְׁמָתוֹ, וְאִיךְ אֶפְשָׁר
שֶׁתְּשַׁלֵּט הַטְּמָאָה בְּעֵצִים כָּל כֶּף רוּחָנִי
וְעֲלִיּוֹן. לָכֵן אָמַר, כִּי טַעַם הַתִּיחֶסוֹת
טְמָאָה לְנִשְׁמָה הוּא מִפְּנֵי שְׁנַפְשׁ רוּחַ
נִשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד וְהָיוּ לְאַחֲדִים, וְאִם

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאָר

וְהַנְּשָׁמָה מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד וְהָיוּ לְאַחֲדִים, וְאִם
כֵּן, כִּיּוֹן שְׁמִחְמַת הָעוֹנוֹן, נִפְגָּמָה הַנֶּפֶשׁ,
שֶׁהִיא מְעוֹלָם הַעֲשִׂיָה - עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא
עוֹלָם הַטֶּבַע¹⁷, וְהוּא הַכַּח הַחִיּוּנִי שֶׁל הַגּוֹף,
וְהַכַּח הַמֵּתָאוֹה¹⁸, 'שֵׁשׁם הָרַע מְרַבֶּה עַל הַטּוֹב
- הַרְבֵּה דְבָרִים יֵשׁ בּוֹ שְׁעִשׂוּיִם לְהַחֲטִיא
אֶת הָאָדָם, כַּנֶּגֶד מַעַט דְּבָרִים אֲשֶׁר יִבְיָאוּהוּ
לְקִיָּים הַמִּצְוֹת, וְשׁוֹלֵטת בָּהּ הַטּוֹמָאָה כִּיּוֹן
שֶׁאִינָה מִמְּקוֹר רוּחָנִי וְעֲלִיּוֹן כִּמוֹ הַרוּחַ
וְהַנְּשָׁמָה, מִזֹּו מִגִּיעַ פָּנָם גַּם לְרוּחַ וּנְשָׁמָה.
וְעַנִּין הַתַּחֲבָרוֹת הַנְּשָׁמָה עִם הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ
תַּחֲבָאָר עַל דְּרָךְ שְׁנַאֲמַר (מְשַׁלֵּי יג, כ) 'הוֹלֵךְ אֶת
חֲכָמִים יַחְכֵּם וְרַעָה כְּסִילִים יְרֹעַ', דְּכִיּוֹן
שֶׁהַנְּשָׁמָה הִיא שְׁלֵמָה, מִמְּנָה יִשְׁפַע אוֹר שֶׁל
קְדוּשָׁה, גַּם לְרוּחַ וּנְפֶשׁ שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִמָּה.
וְהָיוּ מֵה שֶׁכְּתוּב בְּרִישָׁא שֶׁל הַפְּסוּק 'הוֹלֵךְ

- הַהוֹלֵךְ וּמִתְרַוַּעַע עִם הַחֲכָמִים, הוּא עֲצֻמוֹ
יִהְיֶה חֲכָם, לְפִי שִׁילְמַד דְּבָרֵי חֲכָמָה מֵהֶם.
אֲבָל הַמַּחֲבָר אֶת עֲצֻמוֹ לְכִסְלִים שֶׁהֵם יִהְיוּ
לוֹ לְרַעִים, יִשׁוּבֵר וּבִוִּי¹⁹.

וְכֵתֵב הַרְמִ"ז וְל"ט, עַל מֵה שֶׁכֵּתֵב הַזּוֹהָר
'בְּגִין דְּתַלְת חִילִין אִילִין כִּלְהוּ חַד וְכוּ',
דְּהִיָּה קִשָּׁה לְהַזְוָהָר, אִיךְ הָאָדָם יִכּוֹל לְהִיּוֹת
מִטְמָא אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּעוֹנוֹתָיו, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב
לְפָנֵי כֵּן בְּזוּהָר, 'וְאִי הִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא
וְכוּ', הָאִי הוּא מִסָּאָב לַה', וְאִיךְ אֶפְשָׁר
שֶׁתְּשַׁלֵּט הַטְּמָאָה בְּעֵצִים - בְּדָבָר שֶׁהוּא כָּל
כֶּף רוּחָנִי וְעֲלִיּוֹן - וּמְקוֹרוֹ מִמְּקוֹם גְּבוּהָ,
מִתַּחַת כֶּסֶא הַכְּבוֹד.

לָכֵן אָמַר הַזּוֹהָר, כִּי טַעַם הַתִּיחֶסוֹת
טְמָאָה לְנִשְׁמָה הוּא, מִפְּנֵי שֶׁהַנֶּפֶשׁ הַרוּחַ

צִיּוּנִים וּמְקוֹרוֹת

לאַחֲדִים, וְכַעֲזֵן הַפְּרֻצוּפִים הָעֲלִיּוּנִים, שֶׁאֵף עַל פִּי
שֶׁהֵם חֲלוּקִים בְּמֵהוֹתָם, כּוֹלָם נִקְרָאִים פְּרֻצוּף אַחַד,
מִפְּנֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת זֶה בְּזֶה, וְעַל כֵּן כִּיּוֹן שְׁנַפְגָּמָה הַנֶּפֶשׁ
שֶׁהִיא מֵהַעֲשִׂיָה, שֵׁשׁם הָרַע מְרַבֶּה עַל הַטּוֹב, מִזֹּו
מִגִּיעַ הַפָּגַם לְרוּחַ וּנְשָׁמָה. עַל דָּא נִאֲמַר 'הוֹלֵךְ', וּמִינָה
דְּכִיּוֹן שֶׁהַנְּשָׁמָה הִיא שְׁלֵמָה, מִמְּנָה יִשְׁפַע אוֹר לְרוּחַ
וּנְפֶשׁ שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִמָּה, וְלְהִיפֵךְ סִיפָא דְקָרָא 'וְרַעָה
כְּסִילִים יְרֹעַ', וְהוּא מְבוֹאָר. יו. וז"ל הַרְמִ"ז
(שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים הַקְּדָמָה יא, דף יד, ב), וּבְמִקּוֹם אַחַר
כְּתַבְנוּ, כִּי הָעוֹשָׂה מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּלִי כּוֹנֵה, מִתְּקֵן עוֹלָם
הַעֲשִׂיָה, שֶׁהוּא נֶפֶשׁ. יח. כִּמוֹ שֶׁהַתַּחֲבָאָר לְעִיל

בְּעוֹנוֹן הַכַּעַס. וְהִינּוּ לְפִי שֶׁשָׂאָר הָעֵבִירוֹת אֵינָן עוֹקְרוֹת
אֶת הַנֶּפֶשׁ, רַק פּוֹגְמוֹת אוֹתָהּ, וְלָכֵן תַּחֲקִיּוֹן יַחֲדִי
לְאוֹתָהּ הָעֵבִירָה יוֹסֵר הַפָּגַם הַהוּא, מֵה שֶׁאֵין כֵּן בְּעוֹנוֹן
הַכַּעַס. טו. רָאָה לְהַלֵּךְ בְּסוּף הַקֶּטַע הַבָּא, בִּיאוֹר
הַשִּׁיכּוֹת שֶׁל פְּסוּק זֶה לְכַאֵן. טז. לְשׁוֹן הַרְמִ"ז,
בְּגִין דְּתַלְת חִילִין, דְּבָא לִיתֵן טַעַם כּוֹלָל, לְמֵה שֶׁאֲמַר,
וְלִמֵּה שֶׁאֲמַר אַחַר כֵּךְ, שֶׁהָרִי אֲמַר שֶׁהָאָדָם מִטְמָא
נִשְׁמָתוֹ, שְׁנֹרָאָה קִשָּׁה, אִיךְ תְּשַׁלֵּט הַטּוֹמָאָה בְּעֵצִים כָּל
כֶּף רוּחָנִי וְעֲלִיּוֹן, שְׁחוּצָב מְכַסָּא הַכְּבוֹד הִיא הַבְּרִיאָה.
לָכֵן אָמַר, כִּי טַעַם הַתִּיחֶסוֹת טּוֹמָאָה לְנִשְׁמָה הוּא,
מִפְּנֵי שֶׁנֶּר"ן [נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה], מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד וְהָיוּ

דְּמִלְכָא, דְּנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מְזוּוּגָא
 דְּמִלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא נְפָקָא. וְכֵן בְּפְרֻשַׁת
 כִּי תֵצֵא דָף רַעוּ (עמוד א), אֵית נִשְׁמַתָּא
 דְּאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא, עב"ל. וּבְלָאוּ הָכֵי,
 יְדוּעַ שְׁהַנְשָׁמָה הִיא חֵלְק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל

וְזוּהוּ 'הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים'. וְלַהֲפֹד, סִיפָא
 דְּקָרָא, וְהוּא מְבַאֵר, עב"ל בְּקָצוֹר.
 וּבְפְרֻשַׁת וַיִּקְרָא דָף ז (עמוד א) פְּתַב
 הַזֹּהָר, 'וְכַתְּבֵהוּ' (ויקרא כב,
 ג), דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא דְּאִקְרִי בְּרַתָּא

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

הַנִּשְׁמָה הִיא 'בַּתֵּה' שֶׁל הַקֵּב^ה, וּכְבִּיכּוֹל חֵלְק מַמְנו
 וּבְפְרֻשַׁת וַיִּקְרָא דָף ז (ע"א)²² פְּתַב הַזֹּהָר,
 לְרִמּוֹז בְּדַבְרֵי הַפְּסוּק 'וְכַתְּבֵהוּ' (ויקרא כב, ג)²³,
 דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאִקְרִי בְּרַתָּא דְּמִלְכָּא -
 זֹאת הִיא הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא נִקְרָאת בַּת
 הַמֶּלֶךְ, דְּנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, מְזוּוּגָא דְּמִלְכָּא
 וּמְטְרוֹנִיתָא נְפָקָא - מִשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה
 יוֹצֵאת מִיחֻד הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה [הַשְׂכִּינָה]²⁴.

וְכֵן בְּזוּהַר בְּפְרֻשַׁת כִּי תֵצֵא דָף רַעוּ (עמוד
 א)²⁵ אֵיתָא, אֵית נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא -
 יֵשׁ נִשְׁמָה שְׁנַמְשַׁכַּת מִן הַמַּלְכוּת דְּאִצִּילוּת,
 עב"ל, שֵׁישׁ מַעְלוֹת וּדְרוֹגוֹת בְּמַעְלַת הַנִּשְׁמָה,
 וַיֵּשׁ נִשְׁמָה שְׁקֻדְשָׁתָה עֲלִיוֹנָה מֵאֵד.

וּבְלָאוּ הָכֵי - אָף בְּלֹא דַבְרֵי הַזֹּהָר
 שֶׁהַבְּאֵר לְעִיל, הִרִי הַדְּבַר יְדוּעַ, שְׁהַנְשָׁמָה
 הִיא חֵלְק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל²⁶, וְאִם כֵּן, קְדוּשָׁתָה
 מְרוּבָה בְּעַצְמוֹתָהּ.

אֶת חֲכָמִים יַחֲכֵם' - שֶׁאִם הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא
 ה'חֲכָמָה', הִיא שְׁלִימָה וְטְהוּרָה, וְהָאֵדִים
 אֵינּוּ מִטְמֵא אֹתָהּ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, אִזְ גַּם הַנֶּפֶשׁ
 וְהָרוּחַ שֶׁ'הוֹלְכִים עִמָּה' וּמִתְחַבְרִים לָהּ,
 'מִתְחַכְּמִים', כְּלוּמֹר, מִקְבָּלִים מִמֶּנָּה
 'חֲכָמָה' וְקְדוּשָׁה, וּמִתְעַלִּים וְנַעֲשִׂים כַּעֲיִן
 דְּרַגַּת הַנִּשְׁמָה. וְלַהֲפֹד - אִם הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ
 נִפְגְּמִים עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת, גַּם הַנִּשְׁמָה
 שְׁמֻחֻבְרַת עִמָּה, נִשְׁבַּרַת וְנִפְגְּמַת, וְכִמְרו
 שְׁכָתוּב בְּסִיפָא דְּקָרָא 'וְרַעַה קְסִילִים יְרוּעַ',
 שֶׁאִם הַנִּשְׁמָה תִּרְעָה וְתִתְחַבֵּר לְנֶפֶשׁ וְרוּחַ
 שְׁנַעֲשׂוּ 'כְּסִילִים' - טַפְשִׁים מַחְמַת הָעוֹנוֹת,
 גַּם הִיא תִּשְׁבַּר וְתִתְקַלְקַל עַל יְדֵי זֶה²⁷, וְהוּא
 מְבַאֵר - לְפִי זֶה מִיּוֹשֵׁב כִּיֶּצֵד הַטּוּמְאָה
 יְכוּלָה לְשַׁלוֹט עַל הַנִּשְׁמָה, עב"ל בְּקָצוֹר.
 וּמְבֹאֵר מְדַבְרֵי הַזֹּהָר, שֶׁעַל יְדֵי הָעוֹנוֹת
 שֶׁהָאֵדִים עוֹשֶׂה, נִפְגְּמִים הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ, וְעַל
 יְדֵי כֵן נִפְגְּמַת גַּם הַנִּשְׁמָה²⁸.

צִיּוּנִים וּמְקוּרֹת

כב, יב). כֹּא לְשׁוֹן הַזֹּהָר, 'וְכַתְּבֵהוּ', דָּא
 נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאִתְקְרִי בְּרַתָּא דְּמִלְכָּא, דְּהָא אוּקְמוּה
 דְּנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מְזוּוּגָא דְּמִלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא נִפְקַת,
 וּבְגִינֵי כֵךְ הִיא גּוֹפָא דְּלִתְתָּא מְדַכְּר וְנוֹקְבָא, אוּף הִכִּי
 נִשְׁמַתָּא לְעִילָא (כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף לְמַטָּה נוֹלַד מִזְכָּר וְנוֹקְבָה,
 כֵּךְ גַּם הַנִּשְׁמָה לְמַעְלָה). כֹּב. לְשׁוֹן הַפְּסוּק, 'וְכַתְּבֵהוּ
 פִּתְּחֵן כִּי תִתְּנֶה אֶלְמִנָּה וְגִרְוֶשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל
 פִּתְּ אִבְיָהּ כְּנִעְוִרְיָהּ מִלְחָם אִבְיָהּ תִּאֲכַל וְכָל זָר לֹא
 יִאֲכַל בּוֹ'. כֹּג. זוּהַר (ח"א מֵח, א) מְבֹאֵר,
 שְׁמִיחֻד זוּ"ג דְּהֵינּוּ וְיִק וּמִלְכוּת, בְּאוֹת הַנִּשְׁמָת
 הַחֲדָשׁוֹת לְעוֹלָם. וְרֵאָה בּוּזָה בְּעַץ חַיִּים (שְׁעַר מִג וְשְׁעַר
 מִד פ"ד), וּבְפִרְי עֵץ חַיִּים (שְׁעַר הַלּוּב פ"ה).
 כֹּד. לְשׁוֹן הַזֹּהָר, בְּסִתְרֵי תוֹרָה [עַל פִּי הַסּוּד] אֵית לָן

בְּהַעֲרָה. יֵט. מְבֹאֵר מִפִּירוּשׁ הַרְמ"ז, שֶׁאִם
 הָאֵדִים אֵינּוּ חוּטָא, אִזְ הַנִּשְׁמָה הִיא הַעֵיקֵר, וְהַנֶּפֶשׁ
 וְהָרוּחַ נַעֲשִׂים טַפְלִים לָהּ, וְיוֹנְקִים מִקְדוּשָׁתָהּ, וּבְכֵךְ
 מִתְקִיִּים הַפְּסוּק 'הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יַחֲכֵם'. וְלַהֲפֹד, אִם
 הָאֵדִים חוּטָא, מְלַבֵּד מַה שֶׁהַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ נִפְגְּמִים, גַּם
 הַנִּשְׁמָה הַטְּהוּרָה נַעֲשִׂית כְּטַפִּילָה לְרוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעַל
 יְדֵי כֵן הִיא מִתְקַלְקַלַת, וּמִתְקִיִּים 'וְרוּעָה כְּסִיִּים יְרוּעַ'.
 כו. אוֹלַם יְצוּיִן לְדַבְרֵי הַזֹּהָר (ח"ב רִסֵּט, א), שְׁכַשְׁאֲדִים
 בָּא לְחַטּוֹא, מִסְתַּלְקַת הַנִּשְׁמָה מִמְנו, וְיִק הָרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ
 נִפְגְּמִים בְּמַעֲשֵׂה הַחַטָּא, וְלֹא הַנִּשְׁמָה. וּבְרֵאשִׁית הַכְּמָה
 (שְׁעַר הִירָאָה פ"ט אוֹת יג), הִבִּיא שְׁכָךְ כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי
 זוּהַר (תִּיקוּן לֹא עָה, ב. תִּיקוּן ע קכד, א). וְרֵאָה בּוּזָה
 בְּאַלְשִׁיךְ (יִשְׁעִיהוּ נו, טו. סא, א) וּבְאוּר חַיִּים (ויקרא

עֲלֵיכֶם כָּאֱלוֹ קְדֻשְׁתֶּם אוֹתִי, דְּהִינּוּ
כָּאֱלוֹ קְדֻשְׁתֶּם אִף הַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא חֶלֶק
מִמֶּנִּי, אִף עַל פִּי שֶׁהִיא קְדוּשָׁה מִצַּד
עֲצֻמָּה.

אִן אֵינוֹ אוֹמֵר אֱלֹא, אִם קְדֻשְׁתֶּם אוֹתִי,
הֲרִינִי מְקַדֵּשׁ. וְאִם לֹא, אֵינִי מְקַדֵּשׁ.

(ראה זוהר ח"ג כט, א לקוטי תורה להאר"י זצ"ל פרשת
בראשית בפסוק 'נעשה אדם').

וּבִזָּה נְבֵא לְבֵאוֹר הַמְּדַרְשׁ, אִם
מְקַדִּישִׁים אַתֶּם עֲצֻמְכֶם,
דְּהִינּוּ נִפְשׁ וְרוּחַ שְׁצִרִיכִים לְהִתְקַדֵּשׁ,
שְׂבֻזָּה יִשְׁתַּתְּפוּ עִם הַנְּשֻׁמָּה, מֵעֵלָה אֵינִי

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאֵר

הַזֶּה, שְׂבֻזָּה שִׁיתְקַדְשׁוּ, יִשְׁתַּתְּפוּ עִם הַנְּשֻׁמָּה
שֶׁהִיא קְדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּמוֹ בְּתוֹ שֶׁל הַקְּב"ה,
וְיוֹשְׁפִעוּ מִקְדוּשֶׁתָּהּ¹⁰, אִז מֵעֵלָה אֵינִי עֲלֵיכֶם
כָּאֱלוֹ קְדֻשְׁתֶּם אוֹתִי, דְּהִינּוּ¹¹ כָּאֱלוֹ אַתֶּם
בְּעֲצֻמְכֶם קְדֻשְׁתֶּם אִף אֶת הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא
חֶלֶק מִמֶּנִּי - חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, אִף עַל פִּי
שֶׁאִף הִיא - הַנְּשֻׁמָּה קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצֻמָּה.

וְשׂוֹאֵל הַמְּדַרְשׁ, אוֹ אֵינוֹ אוֹמֵר - אוֹ
שְׂמָא תִרְצוּ לוֹמַר, שְׂאִין פִּירוּשׁ הַפְּסוּק כִּךְ,
אֱלֹא הַפִּירוּשׁ הַנֶּכּוֹן הוּא, שְׂאִם קְדֻשְׁתֶּם
אוֹתִי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיכֶם, הֲרִינִי מְקַדֵּשׁ. וְאִם
לֹא - וְאִם לֹא קִדְשֶׁתֶם אֶת עֲצֻמְכֶם, אֵינִי

הַמְּקַדֵּשׁ אֶת הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ שֶׁלּוֹ
מַחֲשִׁיבִים לוֹ כְּאִילוֹ קִידֵשׁ אֶת הַנְּשֻׁמָּה

וּבִזָּה שֶׁהַתְּבֵאֵר מְדַבְּרֵי הַזוּהַר, שֶׁהַנְּשֻׁמָּה
אִף שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל וְנִקְרָאת ה'בְּת'
שֶׁל הַקְּב"ה, מְכַל מְקוֹם, יִכּוּלָה לְהִיפָּגֵם עַל
יְדֵי הַעוֹנוֹת, נְבֵא לְבֵאוֹר הַמְּדַרְשׁ יִלְקוּט
שֶׁמֶעוֹנֵי הַנֶּל, שְׂאִמֵּר הַקְּב"ה לְיִשְׂרָאֵל, אִם
מְקַדִּישִׁים אַתֶּם אֶת עֲצֻמְכֶם, דְּהִינּוּ שִׁתְקַדְשׁוּ
אֶת הַנֶּפֶשׁ וְאֶת הַרוּחַ, שֶׁהֵם צְרִיכִים
לְהִתְקַדֵּשׁ, לְפִי שֶׁהֵם שְׂיִיכִים לְעוֹלָם
הָעִשְׂיָה, וְהֵם יוֹתֵר קְשׁוּרִים לְגוֹף¹², וְהֵם
מִתְקַדְּשִׁים עַל יְדֵי שֶׁהָאֵדָם פּוֹרֵשׁ מִן
הָעִרְיוֹת, וּמִן הַהֵנְאוֹת הַמִּיּוֹתְרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם

צִיּוּנִים וּמְקוּרוֹת

וְשִׁמְיעַת הַאֲוִיּוֹן, וְדַבּוּר פֶּה, וְהַלּוֹךְ רַגְלִים, וְכִינָה
וְהַשְׂכֵּל. וְז"ל הַזוּהַר (ח"ג כט, א), נִשְׁמָה דְשִׁלְטָא
בְּיוֹמִין דְּחוּלָא [הַשּׁוֹלְטָת בִּימּוֹת הַחוּלָא] עַל עַבְד ה',
אִיהִי מְכַסָּא הַכְּבוֹד, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי תַּנְיִתִין
[כְּמוֹ שֶׁהַעֲמִידוֹ בְּעֵלֵי הַמְּשַׁנָּה], כֹּל הַנְּשֻׁמָּה גְּזוּרוֹת
מִתַּחַת כֹּסָא הַכְּבוֹד. כּו. וּבְכֹלל הַדְּרִיבִים, שֶׁהַנֶּפֶשׁ
וְהַרוּחַ נִקְרָאִים 'עֲצֻמְכֶם', לְפִי שֶׁהֵם קְשׁוּרִים לְגוֹף,
וְכַפִּי שֶׁהַתְּבֵאֵר לְעֵיל, שֶׁהַנֶּפֶשׁ הוּא הַכֹּחַ הַחַיּוּנִי
שְׂבָדָם, וְהַרוּחַ הוּא הַכֹּחַ הַמּוֹלִיד אֶת הַמְּדוּת שֶׁעַל
פִּיהֶם הָאֵדָם מִתְּנַהֵג, מִה שְׂאִין הַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא הַחֲכָמָה,
וְהִיא חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל. כּו. וְכַפִּי שֶׁהַתְּבֵאֵר
לְעֵיל מְדַבְּרֵי הַזוּהַר, שְׂאִם הָאֵדָם מִתְקַדֵּשׁ וְאֵינוֹ חוּטָא,
הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ שֶׁלּוֹ מִתְּחַבְּרִים לְנִשְׁמָה וְיִתְחַבְּרִים עַל
יְדֵהָ. כּח. כְּלוֹמַר, וְאִין הַכּוּוּנָה שֶׁנִּחְשַׁב כְּאִילוֹ
קִדְשֶׁתֶם אֶת הַקְּב"ה, שׂוּהָ לֹא נִיתָן לוֹמַר כְּנ"ל, אִלָּא
כְּאִילוֹ קִדְשֶׁתֶם אֶת הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל.

לְהַמְשִׁיל מִשָּׁל, נִשְׁמָתָא אִית דְּאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא,
וְנִשְׁמָתָא אִית דְּאִיהִי אִמָּה [וְיֵישׁ נִשְׁמָה שֶׁהִיא אִמָּה,
דְּהִינּוּ שֶׁמִּשְׁכַּת מְעוֹלָם הַבְּרִיאָה נִקְרָא אִמָּה] וְכּו',
וְנִשְׁמָתָא אִית דְּאִיהִי שְׂפַחָה הַדְּיוּטָא [וְיֵישׁ נִשְׁמָה שֶׁהִיא
שְׂפַחַת הַדְּיוּטָא, דְּהִינּוּ נִשְׁמָה שֶׁהִיא מְעוֹלָם הָעִשְׂיָה].
כּה. מְלִיצַת לְשׁוֹן עַל פִּי הַפְּסוּק (אִיּוֹב לֵא, ב) 'וְיָמָה
חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל וְנִחְלַת שְׂדֵי מְקַרְמִים'. וְרֵאָה כּוּזָה
בְּלְקוּטֵי תוֹרָה (לְהַאֲר"י זצ"ל, פְּרֻשַׁת בְּרַאשִׁית בְּפִסּוּק
'נַעֲשֵׂה אָדָם') וּבְאַלְשִׁיךְ (בְּרַאשִׁית ב, ז) וּבְפִרֵי עֵץ חַיִּים
(שְׂעַר מִז פ"א) שְׂעִירֵי קְדוּשָׁה (ח"ג שְׂעַר ב, וְשְׂעַר ה').
וְרֵאָה עוֹד בְּגִמְרָא (נְדָה לֵא, א). תְּנוּ רַבְּנֵי, שְׁלֵשָׁה
שׂוֹתְפִין יֵשׁ בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִבּוֹ וְאִמּוֹ,
אִבּוֹ מְזוּרֵעַ הַלּוֹבֵן, שֶׁמִּמֶּנּוּ עֲצֻמוֹת וְגִידִים וְצַפְרָנִים
וְמוֹחַ שְׂבֵרָאשׁוֹ וְלוֹבֵן שְׂבַעִין, אִמּוֹ מְזוּרַעַת אוֹדָם,
שֶׁמִּמֶּנּוּ עוֹר וְבָשָׂר וְשַׁעֲרוֹת וְשַׁחֲרוֹר שְׂבַעִין, וְהַקְּב"ה
נּוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְקִלְסַתֵּר פְּנִים, וְרֵאִיתִּי הָעֵין,

מְקַדְּשִׁים. וְאִם אָנִי קְדוֹשׁ, אֵף הַנְּשָׂמָה
שֶׁהִיא חֵלֶק מִמֶּנִּי, הִיא קְדוֹשָׁה מִצַּד
עֲצָמָה, וְיֵשׁ לָכֵם לְזַהַר שְׁלֹא לִפְגַּם אוֹתָהּ
וּלְטַנְּפָה בְּמַעֲשֵׂיכֶם הָרָעִים, כִּי תִפְמְלִיא
שֶׁל מֶלֶךְ יֵשׁ לָהּ לְהִיּוֹת מְצַפָּה לְכַבֵּד אֶת
הַמֶּלֶךְ, לַעֲשׂוֹת כָּל מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו
וּמִשְׁפָּטָיו. וְעַיִן בְּסֵבֵא דְמִשְׁפָּטִים (ח"ב צו,

דְּהִינּוּ, אִם קְדֻשַׁתֶּם הַנְּשָׂמָה בְּמַעֲשֵׂיכֶם
הַטּוֹבִים, הִיא מְקַדְּשֶׁת. וְאִם לֹא, אִינָה
מְקַדְּשֶׁת מִצַּד עֲצָמָה, שְׁפִינָן שְׁנַשְׁתַּלְחָה
לְתוֹךְ הַגּוֹף, אֲבֵרָה קְדֻשַׁתָּה. וְנִפְקָא מִינָה,
שְׂאִין לָכֵם כָּל כֶּף עֲנֵשׂ אִם תִּחְלְלוּ אוֹתָהּ.
תִּלְמוּד לֹאמַר 'כִּי קְדוֹשׁ אָנִי', בְּקְדֻשַׁתִּי
אָנִי, בֵּין מְקַדְּשִׁים וּבֵין אֵינִם

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאֵר

קְדוֹשׁ אָנִי - הַקְּב"ה עֲצֻמוֹ, בְּקְדֻשַׁתִּי אָנִי
קַיִם, בֵּין אִם בְּנֵי הָאָדָם מְקַדְּשִׁים אוֹתִי,
וּבֵין אִם אֵינִם מְקַדְּשִׁים אוֹתִי. וְאִם אָנִי
קְדוֹשׁ, מִמִּילָא אֵף הַנְּשָׂמָה, שֶׁהִיא חֵלֶק מִמֶּנִּי
- חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל, וְנַחֲשַׁבְתָּ כִּבְתִי, הִיא גַם
כֵּן קְדוֹשָׁה מִצַּד עֲצָמָה, וְהִיא עוֹמֶדֶת
בְּקְדוּשָׁה אֵף מִשְׁנַשְׁתַּלְחָה לְעוֹלָם הַזֶּה בְּתוֹךְ
הַגּוֹף, וְאִם כֵּן, יֵשׁ לָכֵם לְזַהַר מֵאֵד שְׁלֹא
לִפְגַּם אוֹתָהּ וּלְטַנְּפָה בְּמַעֲשֵׂיכֶם הָרָעִים^ט.

הָאָדָם צָרִיךְ לְקַיֵּם הַמִּצְוֹת

כִּבְנֵי לוּוִית הַמֶּלֶךְ שֶׁמְצַפִּים לְכַבֵּד אֶת הַמֶּלֶךְ

וְעַל כֵּךְ הוֹסִיף אַבָּא שְׂאוּל, 'פְּמִלִּיא שֶׁל
מֶלֶךְ מָה עֲלֶיהָ לַעֲשׂוֹת, לְהִיּוֹת מַחֲכָה
לְמֶלֶךְ'. וַאֲבָא שְׂאוּל הַתְּכוּיִן בַּכֵּךְ, לְבָאָר
הַטַּעַם לְמָה אֲנַחְנוּ מִצְּוִיִם לְקַדֵּשׁ אֶת
עֲצֻמּוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂאִין אֲנַחְנוּ מִקְדָּשִׁים
בַּכֵּךְ אֶת הַנְּשָׂמָה, שֶׁהִיא קְדוּשָׁה
מִעֲצָמָה. וְזֶה מָה שֶׁהַמְּשִׁיל לְפִמְלִיא שֶׁל
מֶלֶךְ, כִּי כְמוֹ שֶׁהַפְּמִלִּיא - צְבָאוֹ וּבְנֵי לוּוִיתוֹ
שֶׁל הַמֶּלֶךְ, יֵשׁ לָהּ לְהִיּוֹת מְצַפָּה לְכַבֵּד אֶת
הַמֶּלֶךְ וּרְצוֹנּוֹ, דְּהִינּוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִצְוֹתָיו
וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה לְבְנֵי עַמּוֹ, שֶׁאִם

מְקַדְּשׁ, וְאִין כּוֹנֵת הַמְּדַרְשׁ עַל הַקְּב"ה
עֲצֻמוֹ, שְׁבוּדָא קְדוּשַׁתוֹ אִינָה תְלוּיָה בְּמַעֲשֵׂי
בְנֵי הָאָדָם. אֵלָא הַכוּוּנָה עַל הַנְּשָׂמָה, שֶׁהִיא
חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל, דְּהִינּוּ, כְּלוּמַר, שְׂמָא תְרַצּוּ
לוּמַר, שֶׁהַקְּב"ה אוֹמַר לְיִשְׂרָאֵל, שְׂרַק אִם
אַתֶּם בְּעֲצַמְכֶם קְדֻשַׁתֶּם אֶת הַנְּשָׂמָה בְּמַעֲשֵׂיכֶם
הַטּוֹבִים, הִיא מְקַדְּשֶׁת, וְאִם לֹא, אֵף הַנְּשָׂמָה
עֲצָמָה, אִינָה מְקַדְּשֶׁת מִצַּד עֲצָמָה, שְׂאֵף
שֶׁהַנְּשָׂמָה הִיא כִּבְתָה שֶׁל הַקְּב"ה, וְחֵלֶק
אֱלוֹהַּ מִמַּעַל, מְכַל מְקוּם, בֵּינָן שְׁנַשְׁתַּלְחָה
לִירֵד לְהַעוֹלָם הַזֶּה לְתוֹךְ הַגּוֹף הָעֲלוּל
לְחַטּוֹא, אֲבֵרָה אֶת קְדֻשַׁתָּה שֶׁהִיא לָהּ מִצַּד
עֲצָמָה, וְצָרִיכִים אַתֶּם לְחַזּוֹר וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָהּ,
עַל יְדֵי שֶׁתְּפָרְשׁוּ מֵהַעֲרִיּוֹת וּמֵהַמּוֹתְרוֹת.
וְנִפְקָא מִינָה - וְהִיּוּצָא לְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל, מִכֵּךְ
שֶׁהַנְּשָׂמָה אִינָה קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצָמָה, שְׂאִין
לָכֵם כָּל כֶּף עֲנֵשׂ אִם תִּחְלְלוּ אוֹתָהּ
מִקְדוּשַׁתָּה, עַל יְדֵי חֲטָאֵי הַגּוֹף, כִּיּוֹן שֶׁלֹּא
חִילַתֶּם דְּבַר שִׁישׁ בּוֹ קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצֻמוֹ.

לְכַךְ, כְּדִי לְהוּצִיא מִסְבְּרָא זֶה מִסִּיִּים
הַמְּדַרְשׁ, תִּלְמוּד לֹאמַר - כְּתוּב בְּפִסְקוֹ, 'כִּי

צִיּוּנִים וּמְקוּרוֹת

נִפְשׁוֹ וּרוּחוֹ, אִינּוּ מְקַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמָתוֹ, רַק שֶׁהַקְּב"ה
מַחֲשִׁיב לוֹ כִּאִילוֹ עֲשֵׂה כֵן, מְכַל מְקוּם, שִׁיךְ שֶׁהָאָדָם
יַחֲלֵל אֶת קְדוּשַׁתוֹ בְּעוֹנוֹתָיו, כִּיּוֹן שֶׁהִיא מְצוּיָה בְּתוֹךְ

כֵּט. שְׂאֵף שֶׁהַנְּשָׂמָה הִיא קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצָמָה, וּבִזְוָה
הִיא דוּמָה לְהַקְּב"ה שְׂאִין קְדוּשַׁתָּה תְלוּיָה בְּמַעֲשֵׂי
הָאָדָם, וְלָכֵן כְּשֶׁהָאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ, כְּלוּמַר אֶת

מכתירים
להקדוש
ברוך הוא
שלש
קדושות, מה
הקדוש ברוך
הוא עושה,
נותן אחד
בראשו,
ושתים
בראשו של
ישׂראל

(ב) עַל פְּסוּק (שמות כא, ז) 'וְכִי יִמְכַר אִישׁ בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים'.
וּבַדְרָךְ זֶה, יִבְאֵר מִדְרָשׁ אַחֵר שֶׁם

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאָר

לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, שהוא רומז
שהתורה מזכירה את הנשמה שהיא קרויה
בתו של הקב"ה²³, שכשיורדת לעולם הזה,
לא תטנף את עצמה בעבירות, כדי שתחזור
לבוראה כשהיא נקיה.

דקדוקים בדברי המדרש שהמלאכים מכתירים להקב"ה
בשלש קדושות

וּבַדְרָךְ זֶה, יִבְאֵר מִדְרָשׁ אַחֵר שֶׁם בְּיַלְקוּמָא
שמעוני (רמז תרג)²⁴, וז"ל, הָעֲלִיּוֹנִים -
המלאכים הנמצאים למעלה בשמים,
מכתירים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלּוּשׁ
קְדוּשׁוֹת, שאומרים לפניו 'קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ

צִיּוֹנִים וּמְקוֹרוֹת

עוֹנוֹת וְלֹא תִתְרָאֵה לְפָנָיו כְּרֹאוּן, ווי לההוא גופא
דאתאביד מההיא נשמתא לעלמין [אוי לגוף הזה
שיאבר מהנשמה ההיא לעולם, והנשמה תצטרך
להתגלגל בגוף אחר כדי לתקן את פגמוותיה] וכו'.
לב. וכמפורש בזהר (ח"ג ז, א), שהביא רבינו לעיל
בסמוך. לג. לשון הילקוט, רבי אבא אמר חזי
[משל אחר], משל לבני מדינה שעשו שלש עטרות
למלך, מה עשה המלך, הניח בראשו אחת, ושתים
בראש בניו, כך בכל יום העליונים מכתירים לפני
הקדוש ברוך הוא שלש קדושות, ואומרים 'קדוש
קדוש קדוש', מה הקדוש ברוך הוא עושה, נותן
בראשו אחת, ושתים בראשו של ישׂראל, הדא הוא
דכתיב 'כי קדוש אני' והתקדשתם והייתם קדושים',
עכ"ל. ובמדרש (ויק"ר כד, ח) איתא כעין זה וז"ל,
רבי אבין אמר אוחרי, משל לבני מדינה שעשו שלש
עטרות למלך, מה עשה המלך נתן בראשו אחת,
ושתים בראשו של בניו, כך בכל יום ויום העליונים
מכתירין להקב"ה שלש קדושות, מה הקדוש ברוך
הוא עושה, נותן בראשו אחת, ושתים בראשו של
ישׂראל, הדא הוא דכתיב 'דבר אל כל עדת בני ישׂראל
קדושים תהיו [כי קדוש אני ה']', והתקדשתם והייתם
קדושים'. וראה אלשיך (ויקרא יט ד"ה ובמדרש
ויקרא רבה) שדקדק בדברי המדרש, והאריך לבאר

לֹא יִקְיִמוּ מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ, הרי כיון שהם
קרובים אליו, הם מבזים אותו ביותר. כך
גם הגוף, הנפש והרוח, שהם בני לוייתו
של הנשמה, מצווים לצפות שיוכלו לכבד
את הקב"ה, ולשמור כל מצוותיו וחוקיו
ומשפטיו, ואף על פי שאינם מקדשים בכך
את הנשמה שהיא נחשבת כחלק מהמלך,
הרי זה נחשב להם כאילו הם קידשו את
הנשמה על ידי קיום המצוות. ואם אינם
עושים כך הרי הם פוגמים בקדושתה. וְעֵינַן
בזוהר ב'סְבֵא דְמִשְׁפָּטִים'²⁵ (ח"ב צו, ב)²⁶, עַל
הַפְּסוּק (שמות כא, ז) 'וְכִי יִמְכַר אִישׁ בְּתוֹ

גוף האדם, יחד עם הנפש והרוח, ולכך צריך להיות
זהיר בה הרבה. ל' סבא דמשפטים', הוא
המעשה שהובא בפרשת משפטים, ברבי חייה
ורבי יוסי, שהתגלה להם 'סבא' אחד מהעולם האמת,
ודרש לפניהם בסתרי התורה. לא. לשון זוהר,
'וכי ימכר איש', דא קודשא בריך הוא, 'את בתו', דא
נשמתא קדישא, 'לאמה' למיהוי אמה משתעבדא
ביניכו בהאי עלמא [להית אמה - שפחה, משועבדת
ביניכם בעולם הזה], במטו מנייכו, בשעתא דמטי
זמנא לנפקא מהאי עלמא [הקב"ה מבקש, שבשעה
שיגיע זמנה לצאת מהעולם הזה] 'לא תצא כצאת
העבדים' לא תפוק מתטנפא בחובין, [לא תצא
מטונפת בעוונות, כעבד שאוהב את ההפקרות], תפוק
בת חורין ברירה נקיה [אלא תצא כבת חורין טהורה
ונקיה], בגין דיחדי בה מארה [כדי שישמח בה
הקב"ה] וישתבח בה, ויהיב לה אגר טב בצחצוחי
דגנתא דעדן [ויתן לה שכר טוב בצחצחות שבגן
עדן], כמה דאת אמר (ישעיה נח, יא) 'והשביע
בצחצחות נפשך' ודאי [ודא] כד תפוק ברירה נקיה
כדקא יאות [וזה יהיה כשתצא מהעולם הזה טהורה
ונקיה כראוין], אבל 'אם רעה בעיני אדוניה', כד נפקת
מולוכלא בטנופי חובין, ולא אתחזיאת קמיה כדקא
יאות [אם תצא מהעולם הזה מולוכלת בטינוף של

שְׁפַמְלָאֲכִים לֹא מְצִינוּ אֶלָּא חֶלֶק הַרוּחַ, פְּדֻכְתִּיב (תהלים קד, ד) 'עֲשֵׂה מְלֶאכֶיּוֹ רוּחוֹת', מְכַל מְקוֹם, גַּם הֵם בְּשִׁבְאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְתַלְבָּשִׁים בְּדַמוֹת בְּנֵי אָדָם, בְּדֹאִיָּא בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּזִהַר (ח"א לז, א. שם נח, א). וְעֵינֵי בְּפֻרְשַׁת וִירָא דָּף קֵא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה, נוֹתֵן בְּרֵאשׁוֹ אַחֵד, וְשִׁתִּים בְּרֵאשׁוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא יא, מד) 'כִּי קְדוֹשׁ אָנִי וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים', עכ"ל. וְהוּא תְמוּנָה.

וּלְפִי דְרַבְנָנוּ אֲתֵי שְׁפִיר, שְׂאָף עַל פִּי

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

בראשו, ושנים בראשן של ישראל.

המלאכים מכתירים להקב"ה

את הקדושות שבני האדם מתקדשים

וּלְפִי דְרַבְנָנוּ - שְׁבִיארָנוּ שֶׁהַנִּשְׁמָה קְדוּשָׁה מֵצֵד עֲצֻמָּה, וְאִילוּ הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ תְּלוּיִים כַּמָּה שִׁישְׁרָאֵל יִקְדְּשׁוּ אוֹתָם בְּמַעֲשֵׂיהֶם, אֲתֵי שְׁפִיר, שְׂאָף עַל פִּי שְׁפַמְלָאֲכִים לֹא מְצִינוּ שִׁישׁ לֵהֵם אֶלָּא חֶלֶק הַרוּחַ, פְּדֻכְתִּיב (תהלים קד, ד) 'עֲשֵׂה מְלֶאכֶיּוֹ רוּחוֹת' - שְׁבִירֵיִת הַמְּלֶאכִים הֵיא עַל יְדֵי הַרוּחַ^ט, וְאִין לֵהֵם דַּמוֹת גּוֹפְנִית, וְגַם לֹא נֶפֶשׁ. מְכַל מְקוֹם, גַּם הֵם בְּשִׁבְאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְתַלְבָּשִׁים בְּדַמוֹת בְּנֵי אָדָם, כְּאִילוּ יֵשׁ לֵהֵם גּוֹף וּנְפִשׁ^י, בְּדֹאִיָּא בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּזִהַר (ח"א לד, א. שם נח, א)^{נו}.

ה' צְבָאוֹת' (ישעיהו ו, ג)^{טז}, וְהֵם כַּמוֹ שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים. וְמָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם הַכְּתָרִים הָאֵלֶּה, הוּא נוֹתֵן בְּרֵאשׁוֹ כְּתָר אַחֵד, וְשִׁתִּים - וְשְׁנֵי הַכְּתָרִים הַנִּשְׂאָרִים, הוּא נוֹתֵן בְּרֵאשׁוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. הָדָא הוּא דְכְתִיב בְּתַחֲלִילַת פְּרֻשְׁתָּנוּ (ויקרא יט, כ)^{טז} 'כִּי קְדוֹשׁ אָנִי, וְכַהֲמֹשׁךְ פְּרֻשְׁתָּנוּ (שם כ, ז)^{טז} כְּתוּב 'וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים' - שֶׁאֲצֵל הַקְּב"ה כְּתוּב רַק 'קְדוֹשׁ' אַחֵד, וְאִילוּ אֲצֵל יִשְׂרָאֵל כְּתוּבִים שְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה, עכ"ל.

וְגַם מִדְרַשׁ זֶה הוּא תְמוּנָה, שִׁישׁ לְהַקְשׁוֹת בּוֹ^{טז}, א. מָה עֵינֵי הַשְּׁלֹשָׁה כְּתָרִים שֶׁהַמְּלֶאכִים מְכַתִּירִים אֶת הַקְּב"ה. ב. מָהוּ הַבִּיאוֹר כַּמָּה שֶׁהַקְּב"ה נוֹתֵן כְּתָר אַחֵד

צִיּוֹנִים וּמְקוֹרוֹת

רוח אלא מלאכי השרת שנקראו רוחות, שנאמר עושה מלאכיו רוחות. ובפרקי דרבי אליעזר (פ"ד) כתוב, המלאכים שנבראו ביום השני, כשהן נשלחין בדברו הן נעשין רוחות, שנאמר 'עושה מלאכיו רוחות'. ובמדרש תנחומא (פרשת וישלח סימן כב), פעמים שהמלאך נעשה רוח, שנאמר 'עושה מלאכיו רוחות'. מ. ראה מדרש (ב"ר כה, ב), דבר אחר 'אלוהי הצבאות' (הושע יב, ו), שהוא עושה צביונו במלאכיו, כשהוא מבקש הוא עושה אותם יושבים וכו', ופעמים עושה אותן עומדים, ופעמים עושה אותן יוצאות נשים, שנאמר (זכריה ה, ט) 'זהנה שתיים נשים יוצאות ורות בכנפיהם', ופעמים עושה ברמות אנשים, שנאמר (בראשית יח, ב) 'זהנה שלשה אנשים', ופעמים עושה אותן רוחות שנאמר 'עושה מלאכיו רוחות', ופעמים אש שנאמר 'משרתיו אש לזהט'. מא. לשון

כוונת המדרש. וראה עוד, יפה תואר השלם (ויק"ר שם) נזר הקודש (פרשת בראשית ג, ד ד"ה מלמד שנעתטף) כלי חמדה (להרב שומאל לנייאדו וצ"ל, בפרשתינו ד"ה רבי אבון). לד. לשון הפסוק, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לה. לשון הפסוק, וְדַבֵּר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. לו. לשון הפסוק, וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. לז. ראה בהערה לעיל בסמוך, המפרשים שדקדקו בדברי הילקוט. לח. לשון הפסוק, 'עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לזהט'. וביארו העמפרשים, שהקב"ה משתמש ברוחות, ונעשים שלוחיו. ראה רש"י ואבן עזרא. לט. בילקוט שמעוני (איוב רמז תתקכז) אמרו, אין

(עמוד א), וּבִשְׁעָתָא דְנַחְתִּי לְעֶלְמָא, לְגוּפָא, וְאִית מְלֶאכִין דְּמִשְׁמֹשׁוֹן
 מִתְלַבְּשִׁין בְּאֹרִין וּבִיסוּדֵי דְנִלְמִין וְכוּ'. לְנִשְׁמָתָא, וְאִית נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא,
 וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, וְאִית נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, וְאִית נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא,
 אִית מְלֶאכִין דְּמִשְׁמֹשׁוֹן וְעוֹד בְּפְרֻשַׁת מִשְׁפְּטִים קִיח ע"ב,
 אִית מְלֶאכִין דְּמִשְׁמֹשׁוֹן (קהלת ה, ז).

זֶרַע שְׁמֹשׁוֹן הַמְּבוּאָר

את נשמת האדם, וכמו שיש הפרש בין הגוף לנשמה, כך גם יש הפרש בין המלאכים המשמשים את הנשמה, וְאִית נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, וְנִשְׁמָתָא לְמֶלְאכִין - ויש נשמה לנשמה, ויש מלאכים למלאכים, 'כִּי גְבַהּ מֵעַל גְּבַהּ שְׁמֵר' וְכוּ' וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם' (קהלת ה, ז) - המלאכים הממונים לשמור על הנשמות, הם יותר גבוהים מהמלאכים הממונים לשמור על הגופים, והמלאכים הממונים על לשמור על המלאכים, הם עוד יותר גבוהים.¹⁰⁰

וְעִין בְּזוּהַר בְּפְרֻשַׁת וַיֵּרָא דָף קא (ע"א)¹⁰⁰ שכתב ז"ל, וּבִשְׁעָתָא דְנַחְתִּי לְעֶלְמָא - בשעה שהמלאכים יורדים לעולם הזה, מִתְלַבְּשִׁין בְּאֹרִין וּבִיסוּדֵי דְנִלְמִין וְכוּ' - הם מתלבשים באורים וביסודות, שעל ידי זה הם נגלמים, ונראים לאנשים כמראה דמות בני אדם.

וְעוֹד כְּתוּב בְּזוּהַר בְּפְרֻשַׁת מִשְׁפְּטִים דָף קיח ע"ב, אִית מְלֶאכִין דְּמִשְׁמֹשׁוֹן לְגוּפָא - יש מלאכים המשמשים את גוף האדם, ושומרים עליו שלא יזנח ממזיקי העולם, וְאִית מְלֶאכִין דְּמִשְׁמֹשׁוֹן לְנִשְׁמָתָא - ויש מלאכים המשמשים

צִיּוּנִים וּמְקוּרֹת

באתגליא לאקדמא ליה שלם [והקב"ה שלח אליו שלשה מלאכים בגלוי, כדי להקדים לו שלום, ולבקרו בחליין], ואי תימא דהא באתגליא, וכי מאן יכיל למחמי מלאכין [ואם תאמר שאם כן שהמלאכים באו אליו בגלוי, וכי מי יוכל לראות את המלאכים], והא כתיב 'עושה מלאכיו רוחות וגו'', אלא ודאי חמא לון דנחתי לארעא כגוונא דבני נשא [אלא ודאי, שאברהם ראה אותם מלאכים כשירדו לארץ בדמות בני אדם], ולא יקשה לך האי [ולא יקשה לך דבר זה], דהא ודאי, אינון רוחין קדישין [המלאכים הם רוחות קדושות], ובשעתא דנחתי לעלמא, מתלבשין באורי וביסודי דגולמין [אמנם בשעה שיורדים לעולם הזה, הם מתלבשים באירים וביסודות, שעל ידי זה הם נגלמים], ואתחזו לבני נשא ממש כחזיו דיוקנא דלהון [ועל ידי כן הם נראים לבני האדם, ממש כמראה צורת בני אדם], ותא חזי, אברהם חמא לון כחזיו בני נשא [ובא וראה, שגם אברהם ראה את המלאכים כמראה צורת בני אדם]. מג. לשון הפסוק, 'אם עשק רש וגלגל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם'. מד. נראה שכוונת רבינו

הזוהר (ח"א לד, א) 'ועוף יעופף על הארץ' אלין שליחי עלאין דאתחזון לבני נשא בחזיו דבר נש. לשון הזוהר (שם נח, א), אמר רבי חייא אלין הוו מאינון דכתיב 'ועוף יעופף על הארץ', והא אתמר דאלין אתחזו לבני נשא כחזו דלהון. ואי תימא היך יכלין לאתהפכא, הא אתמר דאתהפכין לכמה גוונין, ובשעתא דנחתי אגלימו באוריא דעלמא, ואתחזון כבני נשא. וראה עוד בזה (ח"א בסתרי תורה צח, ב). הריקאנטי (בראשית יח, ב) כתב, כי כל הדברים הרוחניים המשמשים ועושים שליחותם בזה העולם השפל, כולן מתלבשין בעת הצורך, ואחר כך נשללין ויוצאין ממלבושיהון וכו', וכענין זה שליחות המלאכים שאינו עומד בלי לבוש כל זמן אשר הוא תחת השמים, ואין נראין רק למי שהן שלוחים אליו. ואמרו רבותינו ז"ל בספר הזוהר (ח"א יט, א) בענין המלאכים, כל אינון דלא אצטיירו בציורא בדיוקנא, לית לון קיומא. וראה בזה, לשם שבו ואחלמה (דרושי עולם התורה ח"ב דרוש ג ענף יג כט, א). מב. לשון הזוהר, תא חזי, בתר דאתגור אברהם הוה יתיב וכו' [אחרי שנימול אברהם, היה יושב וכובא], וקודשא בריך הוא שדר לגביה תלת מלאכין

שֶׁהַצְדִּיקִים מְקַדְּשִׁים אוֹתָם.
וְעוֹד פְּרֻשְׁנוּ זֶה בְּדֶרֶךְ אַחֵר, לְעִיל
פְּרֻשַׁת מִקְּנָן (אוֹת ה'), עַל פְּסוּק
(בְּרֵאשִׁית מ"א, מ) 'רַק הַפֶּסֶא אֲנִדֵּל מִמֶּךָ'.
וּבְדֶרֶךְ זֶה יִבְאֵר מְדַרְשׁ סוֹף פְּרֻשַׁת
שְׁמוֹנִי (יִלְקוּט שְׁמוֹנִי רַמְזוֹ תַקְמוּ),

וְלִכְּנָן, הָעֲלִיּוֹנִים מְכַתִּירִים לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁלֶשׁ קְדָשׁוֹת,
בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל הַצְדִּיקִים.
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן אֶחָד בְּרֵאשׁוֹ,
לְפָנָי שֶׁהַנְּשָׁמָה הִיא קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצָמָה.
וּשְׁתֵּים בְּרֵאשׁ בְּנֵיו, בְּנֶגֶד נֶפֶשׁ רוּחַ

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבֹאֵר

הִיא קְדוּשָׁה מִצַּד עֲצָמָה, וְאִין קְדוּשַׁתָּה בְּאֵה
 מַחֲמַת הַמַּעֲשִׂים שֶׁל בְּנֵי אָדָם, וְלִכְּנָן מְגִיעַ
 הַכֹּתֵר שֶׁלָּה לְהַקְבִּי"ה בְּעֲצָמוֹ. וּשְׁתֵּים - וְשֵׁנִי
 כְּתָרִים הַנִּשְׂאָרִים, הוּא נוֹתֵן בְּרֵאשׁ בְּנֵיו -
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֶגֶד נֶפֶשׁ וְרוּחַ, שֶׁהַצְדִּיקִים
 מְקַדְּשִׁים אוֹתָם¹⁰.

וְעוֹד פְּרֻשְׁנוּ פְּסוּק זֶה 'קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי
 קְדוֹשׁ אֲנִי', בְּדֶרֶךְ אַחֵר, לְעִיל פְּרֻשַׁת מִקְּנָן
 (אוֹת ה'), עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית מ"א, מ) 'רַק הַפֶּסֶא
 אֲנִדֵּל מִמֶּךָ'¹⁰.

הַנִּשְׁמָה אוֹמֵרֶת לְרוּחַ וּלְנֶפֶשׁ שִׁתְּקַדְּשׁוּ כְמוֹהָ

וּבְדֶרֶךְ זֶה, שְׁמָה שְׁאִמְרוּ בִּילְקוּט 'כֵּאלִילוֹ
 קְדַשְׁתָּם אוֹתִי', הַכוּוֹנָה לְנִשְׁמָה שֶׁהִיא חֶלֶק
 אֱלֹהִים מִמַּעַל, 'יִבְאֵר מְדַרְשׁ בְּסוֹף פְּרֻשַׁת

וְלִכְּנָן - לְפָנָי מֵה שְׁבִיאֵרְנוּ, שֶׁהַמְּלֹאכִים
 מִתְּלַבְּשִׁים בְּגוֹפִים כְּשִׁבְאִים בְּעוֹה"ז,
 וּמְמִילָא יֵשׁ בְּהֵם שִׁיכוֹת לְנֶפֶשׁ, וְעוֹד,
 שֶׁהֵם מְמוּנִים לְשִׁמְשׁ אֶת הָאָדָם, מִתְּכַבֵּר
 בְּזֶה הַיֵּטֵב שֶׁהָעֲלִיּוֹנִים - הַמְּלֹאכִים, שֶׁהֵם
 מְמוּנִים עַל בְּנֵי הָאָדָם, מְכַתִּירִים לְפָנָי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁלֶשׁ קְדָשׁוֹת, כְּלוּמֵר,
בְּנֶפֶשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל הַצְדִּיקִים - שֶׁהֵם
 מְקַדְּשִׁים אֶת שְׁלֹשַׁת הַבְּחִינּוֹת הָאֱלֹהִים, עַל
 יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, שֶׁמְכַל אַחַת
 מֵהַבְּחִינּוֹת שֶׁל נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁהֵם
 מְקַדְּשִׁים, נַעֲשֶׂה כְּתוֹר לְהַקְבִּי"ה, וְהַמְּלֹאכִים
 מַעֲלִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם לְפָנָי הַשֵּׁנִי¹⁰, וְמֵהֵם
 נַעֲשִׂים שְׁלוּשָׁה כְּתָרִים אֱלֹהִים. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נוֹתֵן כְּתָר אֶחָד בְּרֵאשׁוֹ, לְפָנָי שֶׁהַנְּשָׁמָה

צִיּוֹנִים וּמְקוֹרוֹת

בְּדַבְרֵי הַיִּלְקוּט. א. הַרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ וְהַנִּשְׁמָה - הֵם שְׁלוֹשׁ
 כְּתָרִים, שֶׁכִּשְׁהָאָדָם מְקַדֵּשׁ אוֹתָם, הֵרִי הֵם שְׁלוֹשׁ
 קְדוּשׁוֹת. ב. הַקְבִּי"ה נוֹתֵן בְּרֵאשׁוֹ אֶת חֶלֶק הַנִּשְׁמָה
 שֶׁהִיא קְדוּשָׁה מִצַּעֲמָה. וְאֵת חֶלְקֵי הַרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ, שֶׁהֵם
 קְדוּשִׁים עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל, הוּא מַעֲטֵר בְּהֵם אֶת בְּנֵיו.
 מִזֶּה שֶׁם רְבִינוּ מְבַאֵר מְדַרְשׁ אַחֵר (ב"ר ז', ב) עַל
 הַפְּסוּק קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, וְזִיל, אִמֵּר רִישׁ
 לְקִישׁ, שְׁתֵּי פְרֻשִׁיּוֹת הַכְּתִיב לָנוּ מִשֶּׁה בְּתוֹרָה, וְאֵינוֹ
 לְמַדִּים מִפְּרֻשַׁת פְּרַעְיָה הַרְשֵׁעַ וְכוּ', וְהַדִּין 'דְּבַר אֵל כָּל
 עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים קְדוּשִׁים תִּהְיוּ', יְכוּל
 כְּמוֹנֵי תַלְמוּד לּוֹמֵר 'כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם',
 קְדוּשַׁתִּי לְמַעַל מִקְדוּשַׁתְכֶם, וְאֵינוֹ לְמַדִּים אוֹתָהּ
 מִפְּרַעְיָה הַרְשֵׁעַ אֲנִי פְרַעְיָה' (בְּרֵאשִׁית מ"א, מ), יְכוּל
 כְּמוֹנֵי, תַלְמוּד לּוֹמֵר 'אֲנִי פְרַעְיָה', גְּדוּלְתִי לְמַעַל

לְהַבִּיא מְדַבְרֵי הַזֹּהָר ב', בְּחִינּוֹת, שְׁמַדְבְּרֵי הַזֹּהָר
 בְּפְרֻשַׁת וִירָא מְבֹאֵר, שֶׁהַמְּלֹאכִים שְׁבִאִים לְעוֹלָם הַזֶּה,
 מִתְּלַבְּשִׁים בְּצוּרָה גּוֹפְנִית, וּמְמִילָא גַם לְהֵם יֵשׁ בְּחִינַת
 נֶפֶשׁ, וְלֹא רַק רוּחַ וְנִשְׁמָה. וּמְדַבְּרֵי הַזֹּהָר בְּפְרֻשַׁת
 מִשְׁפָּטִים מְבֹאֵר, שֶׁהַמְּלֹאכִים הַשּׁוֹנִים, מְמוּנִים עַל
 הַבְּחִינּוֹת הַשּׁוֹנוֹת שִׁישׁ בְּבְנֵי הָאָדָם. וּמְדַבְּרֵי רַבְּנוּ
 מְבֹאֵר, שֶׁעַל כֵּן, הֵם אֱלֹהִים שְׁמַעֲלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֶת
 הַכְּתָרִים הַבָּאִים מַחֲמַת קְדוּשַׁת בְּנֵי הָאָדָם וְקִיּוּם
 מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְכַדְלָהֵן בְּהַעֲרָה. מֵה. בְּזוּהָר
 (ח"א קסז, ב. ח"ב ר"א, ב) מְבֹאֵר שֶׁהַמְּלֹאכִים מַעֲלִים
 אֶת הַתְּפִלּוֹת וְהַמִּצְוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְפָנָי הַקְבִּי"ה. וְרֵאָה
 לְקוּטֵי תוֹרָה לְהַאֲרִיז' (פְּרֻשַׁת וְאַתְחַנֵּן ד"ה וְאַתְחַנֵּן)
 כִּי יֵשׁ מְלֶאךְ מְמוּנָה עַל הַתְּפִלּוֹת וּמַעַלָּה אוֹתָן מִן
 הָאָרֶץ עַד לְרִקִיעַ. מִזֶּה וְנִתְיָשְׁבוּ שְׁנֵי הַדְּקוּקִים

הַגּוֹף מְלֵא תְאוּוֹת הָעוֹלָם.

אָלֵא לְפִי שֶׁהִנְשַׁמָּה קְדוּשָׁה וְאִין לָהּ עֶסֶק בְּהִנְאוֹת גּוֹפְנִיּוֹת, שְׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל, וְהָרוּחַ חוֹמָא בְּהִרְהוּרִים, וְהִנְפֵּשׁ חוֹמָאָה בְּמַעֲשָׂה.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאָר

אָלֵא, כוונת הילקוט היא, שהנשמה^א אומרת כן לרוח ולנפש, והיינו לפי שֶׁהִנְשַׁמָּה קְדוּשָׁה, וְאִין לָהּ עֶסֶק בְּהִנְאוֹת הַגּוֹפְנִיּוֹת, שְׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל, וְהָרוּחַ חוֹמָא בְּהִרְהוּרִים רַעִים, לַעֲבוֹר עַל רִצּוֹן הַקַּב"ה וּמִצְוֹתָיו, וְהִנְפֵּשׁ חוֹמָאָה בְּמַעֲשָׂה - שֶׁהִיא נִמְצָאָה בְּאִיבְרֵי הָאָדָם שֶׁבָּהֶם הוּא עוֹשֶׂה אֵת רִצּוֹן נִפְשׁוֹ^ב, וְכִיּוֹן שֶׁהִנְשַׁמָּה תוֹךְ הָאָדָם, יַחַד עִם הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ, לְכֵן יֵשׁ

וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוּשׁ אָנִי, בְּשֵׁם שְׁאֲנִי קְדוּשׁ, כִּךְ אַתֶּם תְּהִיּוּ קְדוּשִׁים. בְּשֵׁם שְׁאֲנִי פְרוּשׁ, כִּךְ אַתֶּם תְּהִיּוּ פְרוּשִׁים, עַכ"ל. וְקִשָּׁה, אִיךְ אֶפְשָׁר שְׁיִהְיֶה הָאָדָם קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ כְּבוֹרָאוֹ, אִם

מאמרם ז"ל
בשם שאני
קדוש כך
אתם תהיו
קדושים.
בשם שאני
פרוש כך
אתם תהיו
פרושים

שְׁמִינִי (ילקוט שמעוני רמז תקמו)^א, עַל הַפְּסוּק (ויקרא יא, מד) ^ב 'וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוּשׁ אָנִי, שֶׁאִמַּר הַקַּב"ה לְיִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁם שְׁאֲנִי קְדוּשׁ, כִּךְ אַתֶּם תְּהִיּוּ קְדוּשִׁים, וּבְשֵׁם שְׁאֲנִי פְרוּשׁ מִתְאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ אַתֶּם תְּהִיּוּ פְרוּשִׁים, עַכ"ל. וְקִשָּׁה, אִיךְ אֶפְשָׁר שְׁיִהְיֶה הָאָדָם קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ מִהִתְאוּוֹת כְּבוֹרָאוֹ, אִם הַגּוֹף שֶׁל הָאָדָם מְלֵא תְאוּוֹת הָעוֹלָם.

צִיּוֹנִים וּמְקוֹרוֹת

היא אומרת כן לרוח ולנפש, לפי שהנשמה גם כן מצויה תוך הגוף, וכל קושיית רבנו האיך יתכן שיהיה האדם קדוש ופרוש כבוראו, אולם שהנפש והרוח יתקדשו כמו הנשמה שבגוף זה יתכן להיות. נב. וז"ל השל"ה (תולדות אדם, בית ישראל קמא, אות קיד), חלק הנפש היא בכבוד, שהוא הכח החיוני, כח הטבעי, שבו כח הזון וכו', וכח המרגיש - שהוא השמיעה, והראות, והטעם, והריח, והמישוש. חלק הרוח הוא בלב, שהוא הרצון, והוא המנהיג כל כחותיו לפי רצונו, כמלך המנהג את עמו כפי רצונו, וכמלך המפרנס את שריו ומשרתיו ועבדיו, לתת לכל אחד פרנסתו ומזונו לחם חקו, כראוי לכל אחד לפי מדרגתו, כמו כן הרוח חיים שבלב, מפרנס לכל הכחות, וזו ומכלכל לכל האברים לכל אחד ואחד כפי הראוי לו וכו'. ורוח' פירושו רצון, והרוח שבלב מתלבש בכוחותיו, שמתפשטים מנפש שבכבוד, ועושה על ידם וגומר הפעולה שהיתה במחשבת המוח, כפי רצונו שהסכים המוח במחשבתו. נמצא שכולם מתאחדים באחדות גמורה. הנפש מקבלת מרוח שהוא בלב, שהוא הרצון, והרצון אינו עושה אלא כפי הסכמת המחשבה שבמוח, וכפי ההסכמה שבמוח הם פועלים.

מגדולתך, ועיי"ש. מוח. לשון הילקוט, וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוּשׁ אָנִי, כִּשֵּׁם שְׁאֲנִי קְדוּשׁ כִּךְ תְּהִיּוּ אַתֶּם קְדוּשִׁים, וְכִשֵּׁם שְׁאֲנִי פְרוּשׁ כִּךְ אַתֶּם פְרוּשִׁים. וְכֵן הוּא בְּמִדְרַשׁ (ויק"ר כד, ד). וְרָאָה יֵפֶה תּוֹאֵר הַשֵּׁלֶם (שם) בְּבִיאֹר דְּבֵרֵי הַמְּדַרְשׁ. מִט. לְשׁוֹן הַפְּסוּק, 'כִּי אָנִי ה' אֱלוֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוּשׁ אָנִי וְלֹא תִשְׁמְאוּ אֵת נִפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשֶּׁרֶץ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ'. ג. וְכֵן דִּקְדוּקַת הַמְּפֻרְשִׁים, רָאָה כִּסְף נִבְחַר (בִּפְרֻשְׁתֵּינוּ דְרוּשׁ רֵאשׁוֹן) חֵן טוֹב (בִּפְרֻשְׁתֵּינוּ אוֹת א ד"ה אֲמַנִּם) שֶׁלֶחַן הַזֹּהֵב (פְּרֻשָׁת וִישַׁלַח ד"ה וְהוּא) שֶׁעַר בַּת רַבִּים (בִּפְרֻשְׁתֵּינוּ ד"ה לְכֵן) אֲמַרִי אִשׁ (בִּפְרֻשְׁתֵּינוּ ד"ה בִּפְסוּק קְדוּשִׁים) יִשׁוּעַת יַעֲקֹב (בִּפְרֻשְׁתֵּינוּ). וּבִקְרִבָן אַהֲרֹן (שם ד"ה כִּי קְדוּשׁ וּד"ה כִּשֵּׁם) בִּיאֵר, שְׁבַתְחִילָה הַקּוֹשֶׁה לְמַדְרַשׁ, אִיךְ תִּלְהַ קְדוּשְׁתֵּינוּ בְּקְדוּשְׁתוֹ יִתְבַרַךְ שֶׁמִּשְׁמַע שְׁנִדְמָה אֵלָיו יִתְבַרַךְ בְּקְדוּשָׁה, מֵה שֶׁלֹּא יִתְכֵן שְׁנַעֲשֶׂה כֵךְ. וּמִבְּאֵר הַמְּדַרְשׁ, שְׁתִּיבַת כ"י מִתְּפֻרְשָׁת כִּמוּ כֹּאשֶׁר קְדוּשׁ, וְהַכּוּוֹנָה הִיא, כִּשֵּׁם שְׁאֲנִי פְרוּשׁ מִהַגְּשָׁמִיּוֹת, כִּךְ אַתֶּם תְּהִיּוּ פְרוּשִׁים מִהַגְּשָׁמִיּוֹת, שֶׁלֹּא יֵינַע אַתְּכֶם לְשׁוֹם פְּעוּלָה מִהַפְּעוּלוֹת תְּאוּוֹה וְהִנְאוּה גִשְׁמִית כִּלְל, אִלֵּא הוֹרָאָה הַשְּׁכַל לְבַד, כִּי זֶהוּ גִדְר הַקְּדוּשָׁה. נֵא. וְעַל הַנְּשַׁמָּה לֹא קִשָּׁה כֵל כֵךְ אִיךְ

לִבְנֵי אוֹמֶרֶת הַנְּשָׁמָה לְרוּחַ וְלִנְפֶשׁ, בְּשֵׁם
שְׂאֵנֵי קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ, כִּי אַתֶּם תִּהְיוּ

קְדוּשִׁים וּפְרוּשִׁים.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאֵר

בכוחה להשפיע עליהם²¹, לִבְנֵי אוֹמֶרֶת
הַנְּשָׁמָה לְרוּחַ וְלִנְפֶשׁ, בְּשֵׁם שְׂאֵנֵי קְדוּשׁ
וּפְרוּשׁ מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אַתֶּם
תִּהְיוּ קְדוּשִׁים וּפְרוּשִׁים, וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם
עֶסֶק בִּהְנָאוֹת הַגּוֹפְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְהֵינּוּ מַחְמַת שֶׁהֵם מַחֻבְרִים יַחְדוֹ
הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ עִם הַנִּשְׁמָה, וְכַדְבְּרֵי
הַזֶּהרִי²².

צִיּוֹנִים וּמְקוֹרוֹת

נג. וכדברי הזוהר שהביא רבינו בתחילת דבריו.
נד. תמצית הדרוש: א. המקדש את הנפש והרוח
שלו, מעלה עליו הקב"ה כאילו קידש את נשמתו,
שהיא חלק אלוה ממעל, אף על פי שגם הנשמה
קדושה מעצמה למרות שנשתלחה לעולם הזה, ולא
נתבטלה קדושתה בכך. אבל אם חוטא בנפש או
ברוח, הרי הוא פוגם גם את נשמתו שהם נכללים
עמה כאחת, ולכך צריך האדם להיזהר מאד שלא
לפגום את קדושתה. ב. המלאכים מקדישים

להקב"ה בשלש קדושות, כנגד נפש ורוח ונשמה.
והקב"ה נותן רק כתר אחד בראשו, כנגד הנשמה
שהיא קדושה מצד עצמה, ושני הכתרים הנשארים
שהם כנגד נפש ורוח, הוא נותן בראשם של
ישראל, לפי שישראל מקדשים את הנפש והרוח
בפרישותם מהעריות ומתאוות העולם. ג. הנשמה
שבתוך הגוף אומרת לרוח ולנפש, שכשם שהיא
קדושה, כך הם יתקדשו ויפרשו מתאוות העולם
הזה.

לומד בתורת זרע שמשון

רוצה להבין יותר?
 מעוניין לשמוע ווארט קולע
 בענייני הפרשה?
 רעיון קצר ונפלא בעניינים אחרים?
 שיעור חמציתי על דרוש שלם?!

בלשון הקודש * באדיש
 באנגלית * בצרפתית

קול זרע שמשון

ארץ ישראל
 02-80-80-600

ארה"ב
 716-229-4808

לונדון
 0333-300-2515

עדור חדש!

3 דקות גם זרע שמשון

ליעברית, 130 * לאדיש, 230 * לאנגלית, 330

חדש!
 הופיע תהלים "זרע שמשון"
 לפרטים:
 ארץ ישראל

02-80-80-500
 052-71-66450

ארה"ב
 347-496-5657

